Prenosi se od Ibn Abbasa da je rekao: "Kada je bio dan Bitke na Bedru, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pogledao je u idolopoklonike kojih je bilo hiljadu, a njegovih ashaba samo tri stotine i devetnaest. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, okrenuo se tada prema kibli, ispružio svoje ruke i počeo skrušeno dozivati svoga Gospodara i moliti Ga: “Allahu, daj mi ono što si obećao. Allahu moj, ako ova skupina muslimana bude uništena, Tebe više neće imati ko obožavati na Zemlji!” Neprestano je molio i dozivao svoga Gospodara ispruženih ruku, okrenut prema kibli, toliko da mu je ogrtač spao s ramena. Prišao mu je Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, uzeo njegov ogratač i stavio mu ga na ramena. Zagrlio ga je s leđa i rekao mu: “Allahov Poslaniče, dosta ti je obraćanja Gospodaru. On će ispuniti ono što ti je obećao.” Potom je Allah objavio ovaj ajet: “I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili, On vam se odazvao: ‘Poslat ću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugima dolaziti.’ Pa ga je Allah pomogao s melekima.” Ebu Zumejl je rekao: “Kazivao mi je Ibn Abbas, radijallahu 'anhuma, i rekao: ‘Dok je jedan od muslimana tada pomno pratio jednog idolopoklonika, ispred sebe, čuo je udarac biča, a iznad sebe konjanika kako

govori: ‘Napred Hajzume!’ Bacio je pogled na idolopoklonika kojeg je pratio i vidio ga kako pada na leđa. Kada je malo bolje pogledao, vidio je da mu je nos razbijen i lice presječeno kao udarcem biča. Sve je pozelenilo. Potom se ensarija uputio Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i ispričao mu šta se desilo. Rekao je: ‘Istinu si rekao.’ To je rezultat pomoći s trećeg neba.’” Tada su pobili sedamdeset idolopoklonika i isto toliko zarobili. Ebu Zumejl nastavlja i kaže: “Ibn Abbas mi je potom rekao: ‘Kada su muslimani zarobili idolopoklonike, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obratio se Ebu Bekru i Omeru, i rekao: ‘Šta smatrate da treba uraditi s ovim zarobljenicima?’ Ebu Bekr je rekao: ‘Allahov Poslaniče, oni su sinovi amidža i rodbine. Smatram da bi od njih trebalo uzeti otkup kako bismo se osnažili protiv nevjernika. Možda ih Allah uputi, pa da prime islam.’ Potom je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, upitao: ‘Šta ti veliš, sine Hattabov’? Rekao je: ‘Ne tako mi Allaha, Allahov Poslaniče, ja se ne slažem sa onim što predlaže Ebu Bekr. Ja smatram da treba da nam omogućiš, pa da ih pobijemo. Treba da dozvoliš Aliji da ubije Akila. Da meni dozvoliš pa da ubijem tog i tog (svoga zeta). Oni su, zaista, kolovođe kufra.’ Međutim, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naginjao je onome što je rekao Ebu Bekr, a ne onome što je Omer rekao. Kada je osvanulo Omer

je došao i zatekao Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i Ebu Bekra, kako sjede i plaču. Upitao je: ‘Allahov Poslaniče, reci zbog čega ti i tvoj drug plačete? Pa ako nešto bude za plača, plakat ću i ja, a ako ne, onda ću skupa sa vama plakati, zbog toga što i vi plačete.’ Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: ‘Plačem zbog prijedloga tvojih drugova da prihvate otkup. Pokazana mi je patnja idolopoklonika bliže od onoga stabla, a stablo je bilo blizu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Potom je Allah objavio: ‘Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži sužnje dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji...’, pa sve do ajeta: ‘Sada jedite ono što ste zaplijenili, kao dopušteno i lijepo’, pa im je Allah tako dozvolio ratni plijen.“ Bilježi Muslim.

Prenosi se od Ibn Abbasa da je rekao: "Kada je bio dan Bitke na Bedru, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pogledao je u idolopoklonike kojih je bilo hiljadu, a njegovih ashaba samo tri stotine i devetnaest. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, okrenuo se tada prema kibli, ispružio svoje ruke i počeo skrušeno dozivati svoga Gospodara i moliti Ga: “Allahu, daj mi ono što si obećao. Allahu moj, ako ova skupina muslimana bude uništena, Tebe više neće imati ko obožavati na Zemlji!” Neprestano je molio i dozivao svoga Gospodara ispruženih ruku, okrenut prema kibli, toliko da mu je ogrtač spao s ramena. Prišao mu je Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, uzeo njegov ogratač i stavio mu ga na ramena. Zagrlio ga je s leđa i rekao mu: “Allahov Poslaniče, dosta ti je obraćanja Gospodaru. On će ispuniti ono što ti je obećao.” Potom je Allah objavio ovaj ajet: “I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili, On vam se odazvao: ‘Poslat ću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugima dolaziti.’ Pa ga je Allah pomogao s melekima.” Ebu Zumejl je rekao: “Kazivao mi je Ibn Abbas, radijallahu 'anhuma, i rekao: ‘Dok je jedan od muslimana tada pomno pratio jednog idolopoklonika, ispred sebe, čuo je udarac biča, a iznad sebe konjanika kako govori: ‘Napred Hajzume!’ Bacio je pogled na idolopoklonika kojeg je pratio i vidio ga kako pada na leđa. Kada je malo bolje pogledao, vidio je da mu je nos razbijen i lice presječeno kao udarcem biča. Sve je pozelenilo. Potom se ensarija uputio Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i ispričao mu šta se desilo. Rekao je: ‘Istinu si rekao.’ To je rezultat pomoći s trećeg neba.’” Tada su pobili sedamdeset idolopoklonika i isto toliko zarobili. Ebu Zumejl

nastavlja i kaže: “Ibn Abbas mi je potom rekao: ‘Kada su muslimani zarobili idolopoklonike, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obratio se Ebu Bekru i Omeru, i rekao: ‘Šta smatrate da treba uraditi s ovim zarobljenicima?’ Ebu Bekr je rekao: ‘Allahov Poslaniče, oni su sinovi amidža i rodbine. Smatram da bi od njih trebalo uzeti otkup kako bismo se osnažili protiv nevjernika. Možda ih Allah uputi, pa da prime islam.’ Potom je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, upitao: ‘Šta ti veliš, sine Hattabov’? Rekao je: ‘Ne tako mi Allaha, Allahov Poslaniče, ja se ne slažem sa onim što predlaže Ebu Bekr. Ja smatram da treba da nam omogućiš, pa da ih pobijemo. Treba da dozvoliš Aliji da ubije Akila. Da meni dozvoliš pa da ubijem tog i tog (svoga zeta). Oni su, zaista, kolovođe kufra.’ Međutim, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naginjao je onome što je rekao Ebu Bekr, a ne onome što je Omer rekao. Kada je osvanulo Omer je došao i zatekao Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i Ebu Bekra, kako sjede i plaču. Upitao je: ‘Allahov Poslaniče, reci zbog čega ti i tvoj drug plačete? Pa ako nešto bude za plača, plakat ću i ja, a ako ne, onda ću skupa sa vama plakati, zbog toga što i vi plačete.’ Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: ‘Plačem zbog prijedloga tvojih drugova da prihvate otkup. Pokazana mi je patnja idolopoklonika bliže od onoga stabla, a stablo je bilo blizu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Potom je Allah objavio: ‘Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži sužnje dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji...’, pa sve do ajeta: ‘Sada jedite ono što ste zaplijenili, kao dopušteno i lijepo’, pa im je Allah tako dozvolio ratni plijen.“

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Kada je bio dan Bitke na Bedru, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pogledao je u idolopoklonike kojih je bilo hiljadu, a njegovih ashaba samo tri stotine i devetnaest. Znao je da ih je malo u odnosu na mušrike, pa se okrenuo tada prema kibli, ispružio svoje ruke i počeo skrušeno dozivati svoga Gospodara i moliti Ga: “Allahu, daj mi ono što si obećao. Allahu moj, ako ova skupina muslimana bude uništena, Tebe više neće imati ko obožavati na Zemlji!”, tj. ostvari ono što si mi obećao, pomozi muslimane protiv nevjernika, jer ako uništiš ovu skupinu muslimana, nećete imati ko na Zemlji da Te obožava. Neprestano je molio i dozivao svoga Gospodara ispruženih ruku, okrenut prema kibli, toliko da mu je ogrtač spao s ramena. Prišao mu je Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, uzeo njegov ogratač i stavio mu ga na ramena. Zagrlio ga je s leđa i rekao mu: “Allahov Poslaniče, dosta ti je obraćanja Gospodaru. On će ispuniti ono što ti je obećao.” Potom je Allah objavio ovaj ajet: “I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili, On vam se odazvao: ‘Poslat ću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugima dolaziti.’” (El-Enfal, 9.), tj. kada ste od Allaha molili da vam dadne pobjedu, pa vam se On odazvao i poslao vam hiljadu meleka koji su jedni za drugima pristizali. Kazivao je Ibn Abbas, radijallahu 'anhuma, i rekao: “Dok je jedan od muslimana tada pomno pratio jednog idolopoklonika, ispred sebe, čuo je udarac biča, a iznad sebe konjanika kako govori: ‘Napred Hajzume!’ Bacio je pogled na idolopoklonika kojeg je pratio i vidio ga kako pada na leđa. Kada je malo bolje pogledao, vidio je da mu je nos razbijen i lice presječeno kao udarcem biča. Sve je pozelenilo. Potom se ensarija uputio Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i ispričao mu šta se desilo. Rekao je: ‘Istinu si rekao. To je rezultat pomoći s trećeg neba.’ Tada su pobili sedamdeset idolopoklonika i isto toliko zarobili.” Hajzum je ime konja na kojem je bio taj melek. Kada su muslimani zarobili idolopoklonike, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obratio se Ebu Bekru i Omeru, i rekao: “Šta smatrate da treba uraditi s ovim zarobljenicima?” Ebu Bekr je rekao: “Allahov

Poslaniče, oni su sinovi amidža i rodbina. Smatram da bi od njih trebalo uzeti otkup kako bismo se osnažili protiv nevjernika. Možda ih Allah uputi, pa da prime islam.” Omer je rekao: “Ne tako mi Allaha, Allahov Poslaniče, ja se ne slažem sa onim što predlaže Ebu Bekr. Ja smatram da treba da nam omogućiš, pa da ih pobijemo, da svako ubije svoga bližnjega. Oni su, zaista, kolovođe kufra.” Međutim, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naginjao je onome što je rekao Ebu Bekr, a ne onome što je rekao Omer. Kada je osvanulo došao je Omer i zatekao Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i Ebu Bekra, kako sjede i plaču. Upitao je: “Allahov Poslaniče, reci zbog čega ti i tvoj drug plačete? Pa ako nešto bude za plač, plakat ću i ja, a ako ne, onda ću skupa sa vama plakati zbog toga što i vi plačete.” Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: “Plačem zbog prijedloga tvojih drugova da prihvate otkup. Pokazana mi je patnja idolopoklonika bliže od onoga stabla.”, a stablo je bilo blizu Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Potom je Allah objavio: “Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži zarobljenike dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji...”, pa sve do ajeta: “Sada jedite ono što ste zaplijenili, kao dopušteno i lijepo.” (El-Enfal, 69.), tj. ne priliči vjerovjesniku koji se bori protiv nevjernika koji žele da ugase Allahovo svjetlo i unište vjeru, da zadržava zarobljenike radi otkupa, jer to je neznatna vrijednost u odnosu na suzbijanje njihovog zla. Sve dok su oni jaki, ne treba ih držati kao zarobljenike s ciljem otkupa, a kada oslabe, onda se mogu s tim ciljem zadržati. Pa im je Allah tako dozvolio ratni plijen kojeg na silu uzimaju od nevjernika.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10555